

Geen enkel kind
mag zich
ongewenst voelen
in onze samenleving.

Leerrecht respecteren is geen taak van de school alleen

Teveel kinderen worden definitief of tijdelijk geschorst uit een school. Steeds meer is dat ook het geval in het basisonderwijs. Misschien nam ook jouw school al eens zo'n erg moeilijke beslissing. Het is een teken van onmacht en tegelijkertijd een kreet om hulp als je moet erkennen dat je niet meer weet hoe je nog verder een weg kan gaan met een leerling.

In een zoektocht naar de oorzaken van het stijgend aantal schorsingen wordt er veel met de vinger gewezen en te weinig naar echte oplossingen gezocht. Ondertussen staan door het lerarentekort zorgcoördinatoren en zorgleraren vaak zelf voor de klas waardoor het zorgbeleid op een school in gevaar komt. CLB's zijn overbevraagd en kunnen hun draaischijffunctie niet meer opnemen. Scholen krijgen te weinig ondersteuning voor de toenemende zorgvragen. En de leraar? Die voelt zich in de steek gelaten.

Een school is geen eiland, integendeel, ze staat midden in de samenleving. Daar hoort ze ook te staan. Bewust van alle zorgen en kansen, betrokken bij de contexten waarin leerlingen opgroeien, in dialoog met ouders en andere actoren die belangrijk zijn voor de school. Schoolteams zoeken zo naar een manier om het zorgbeleid optimaal vorm te geven en op weg te gaan met alle kinderen, ongeacht hun moeilijkheden en problemen, met vallen en opstaan. Maar dat kunnen ze niet alleen.

In een school willen leraren leerlingen tot leren brengen. Dat is waar ze sterk in zijn. Die oh zo belangrijke en essentiële opdracht kan een school alleen maar volbrengen als ze goed omkaderd is én stevig ingebed en omringd door instanties die wel de nodige expertise en capaciteit hebben om leerlingen met psychologische zorgen of een andere zware problematiek op te vangen.

Onderwijs en de zorg voor (jonge) kinderen is niet alleen een opdracht voor het beleidsdomein onderwijs. Het is een maatschappelijke opdracht, een politieke verantwoordelijkheid om scholen daarin te ondersteunen. Het is op dat niveau dat de prioriteiten juist moeten zitten. Want om het leerrecht van alle kinderen te kunnen respecteren, volstaan geëngageerde scholen en genoeg deskundige leraren niet. Daarvoor hebben we een overheid nodig die zijn verantwoordelijkheid opneemt en onze samenleving zo organiseert dat geen enkel kind zich ongewenst moet voelen.

TEKST
Marianne Coopman

BEELD
Alex Linch

@hetCOV
#zwartopwit